

[Handelsministeren.]

ser. Nej, men man selvangiver en gang om året; daglige eller næsten daglige prisforandringer hos et meget, meget betydeligt antal — væsentligt over de 150.000, jeg har antydnet, tror jeg nok bliver resultatet — det er noget andet. Jeg ved ikke, om det ærede medlem i øvrigt har tænkt sig, at hans eget forslag skulle danne grundlaget for overgangen til en administration af et omfang, der forholdsmæssigt for dette område ville svare til det omfang, som skatteadministrationen har landet over. Hvis det er tilfældet, tror jeg, at en sådan oplysning vil interessere alle, også dem, der skal udfylde selvangivelserne — det er jo os alle.

Det ærede medlem siger, at man kan også bruge eksemplet med smugleri. Ja, der smugles, men jeg tror dog, det ærede medlem vil være enig med mig i, at erfaringen trods alt viser, at det er nok en undtagelse, det vil jeg dog tro den højtærede justitsminister vil hævde, det vil jeg i hvert fald gøre. Jeg tror altså, at de to eksempler, som det ærede medlem drog frem, ikke var særlig relevante.

Derimod vil jeg gerne gøre den principielle bemærkning over for det, som jo er det reelle i socialistisk folkepartis lovforslag, at man her vil indføre et totalt avancementstop, hvor man fastsætter en bestemt dato som udgangspunkt. I første omgang vil det betyde, at de vilkårligheder, der eksisterede den 16. juni, der tages som udgangspunkt, stort set vil få lov til at køre videre. Den handlende, der den 16. juni beregnede sig meget store avancer, må fortsætte dermed. Den handlende, der af en eller anden årsag den 16. juni havde en ekstraordinært lav avance, skal være tvunget til at fortsætte med denne lave avance. Det er i sig selv en vilkårlighed, der ikke kan være rimelig for dem, der bliver ramt af den.

Dernæst vil socialistisk folkepartis lovforslag, således som det er udformet, betyde indkomststop for en bestemt befolkningsgruppe, uden at man tager initiativ til at foreskrive indkomststop for andre befolkningsgrupper. Den økonomiske udvikling og den erfaring, den har bibragt os i det sidste par år, gør ikke en sådan forskelsbehandling rimelig. Endvidere må det føjes til, at hvis det økonomiske forårsforlig

får nogen virkning af betydning, så bliver en af de sikre virkninger den, at der i handelen som helhed bliver en omsætningsnedgang. Det er meningen med det. Denne omsætningsnedgang parret med det forslag, som socialistisk folkeparti har fremsat om et totalt forbud mod nogen form for avanceforhøjelse, vil generelt sagt betyde, at man ikke foreskriver indkomststop, men tvangsmæssig indkomstnedgang for disse grupper. Skulle man ind på den tankegang — og for så vidt en sådan ordning lod sig kontrollere — måtte det forudsætte villighed til at gå videre til alle befolkningsgrupper. Skulle det være det ærede medlems tanke, kan der nok blive en saglig og fornuftig drøftelse i udvalget om det, omend jeg stadig tror, at denne udvidelse ikke vil gøre loven let at administrere.

Det ærede medlem siger, at jeg er gået ind for på andre områder at fastsætte indkomsterne. Det er rigtigt, kun var det ikke indkomster, men indkomststop, jeg talte om, men jeg vil dog om dette gerne sige, at når folkettinget — i hvert fald hvor det er sket med min stemme — har grebet ind over for overenskomstforhandlinger og ophøjet et mæglingforslag til lov, har det været, fordi der var indtruffet en situation, hvor en undladelse af dette ville medføre et samfundsøkonomisk tab, som måtte være til skade for samfundet. Der har altså ikke været tale om en principiel tilslutning til, at folkettinget skal fastsætte indkomster. Der har derimod været tale om en tilslutning til, at hvis en urimelig udvikling på et område medfører fare for skadelige følger for samfundet, bør folkettinget skride ind.

Det forslag, jeg har fremsat, er bygget op efter nøjagtig det samme princip. Konstateres der en for samfundet som helhed bedømt urimelig og uønsket vilkårlighed i priser og avancer, kan man gribe ind. Det, det ærede medlem vil, er det generelle indgreb. Stadig vil jeg sige til det ærede medlem: er det det generelle indgreb, det ærede medlem ønsker over for indkomstdannelserne, så må forhandlingen foregå på et andet grundlag, omend jeg gentager, at kontrollen næppe bliver lettere af det.

Det ærede medlem læste op af socialistisk folkepartis lovforslag § 2, stk. 2, og siger, at dette i virkeligheden ikke er værre end det, som regeringens lovforslag § 2, stk. 2,